

Helmuth Weidling **Bătălia Berlinului** **Memorii**

editura

Miidecărți

Bragadiru - 2019

HELMUTH WEIDLING, ULTIMUL COMANDANT AL BERLINULUI, ÎN APRILIE 1945

Helmuth Weidling s-a născut în anul 1891, în localitatea Halberstadt. Primii pași în cariera militară i-a făcut în anul 1911 și a participat, în calitate de locotenent, în Primul Război Mondial.

Calitățile sale deosebite l-au îndrumat către o carieră de ofițer de artilerie.

Weidling a luat parte la invazia Poloniei, la bătălia Franței și la începutul operațiunii Barbarossa, adică invazia Uniunii Sovietice.

În ianuarie 1942, aflându-se încă pe Frontul de Est, Weidling a fost numit comandant al Diviziei 86 Infanterie.

La 15 octombrie 1943, Weidling a devenit comandantul Corpului 41 Panzer. El a condus acest Corp de Panzere până la 10 aprilie 1945. Cu trei zile înainte ca forțele sovietice să lanseze ofensiva în Prusia Orientală, Weidling a fost eliberat de la comanda Corpului 41 Panzer. Două zile mai târziu, a fost numit comandant al Corpului 56 Panzer.

La 16 aprilie 1945, Corpul 56 Panzer, condus de Weidling, a participat la apărarea înălțimilor Seelow, în cadrul operațiunilor militare sovietice de pe Oder-Neisse. Corpul 56 Panzer al lui Weidling se afla în centru, flancat de un Corp de Armată la stânga și Corpul 11 SS Panzer la dreapta sa. Toate cele trei corpuri făceau parte din Armata 9 a generalului Theodor Busse.

Sub loviturile puternice date de armatele sovietice frontului german, Corpul condus de Weidling s-a retras împreună cu restul grupului armatei Vistula. La 22 aprilie 1945, Hitler a ordonat ca Weidling să fie executat, având în vedere că s-a retras din fața forțelor sovietice.

Weidling se duce la Berlin, se vede cu Hitler în Führerbunker, și îl convinge pe acesta că nu și-a retras trupele, iar sentința de condamnare la moarte a fost anulată.

La 24 aprilie 1945, Hitler l-a numit pe Weidling comandant al zonei de apărare din Berlin. Forțele puse la dispoziția lui Weidling pentru apărarea orașului au constatat în aproximativ 45.000 de soldați din mai multe divizii ale armatei germane și Waffen-SS. Aceste divizii au fost completate de forțe mici de poliție, tineri din Hitlerjunger, dar și de militari din Volkssturm.

Weidling a organizat apărarea în opt sectoare, denumite cu indicative de la "A" până la "H". Fiecare sector a fost comandat de un colonel sau de un

general, dar majoritatea coloneilor și generalilor nu aveau experiență de luptă urbană.

În câteva zile, puternicele divizii sovietice ocupă întreg orașul Berlin.

Pe 30 aprilie 1945, Hitler se sinucide, iar generalul Weidling, pe data de 2 mai, este luat prizonier. Moare pe 17 noiembrie 1955, în prizonierat în U.R.S.S.

Pentru prima dată m-am întâlnit cu Hitler și cu Comandantul Șef al Armatei germane pe data de 13 aprilie 1944. Eram 12 ofițeri și generali care fuseserăm chemați la Berghof, lângă Berchtesgaden, pentru a primi din partea lui Hitler decorația Frunze de Stejar la Crucea de Cavaler.

Schmundt care avea grad de general, fiind și principalul aghiotant al lui Hitler, ne-a bagat pe toți cei 12 ofițeri în biroul mare al lui Hitler și ne-a instruit cu atenție. Atunci când ne prezentăm lui Hitler, trebuia să-i spunem doar numele nostru și funcția, adăugând că dacă Hitler vrea să știe mai multe despre noi, el v-a pune întrebări.

Hitler a intrat. Fața lui era palidă și umflată. Fiecare dintre noi ne-am prezentat așa cum fuseserăm instruiți. Dându-ne decorațiile, Hitler s-a limitat să strângă mâna celui care

era decorat, fără să rostească un singur cuvânt, cu excepția generalului Hauser, care a venit în cârje, și pe care l-a întrebat despre starea lui de sănătate.

După aceea, ne-am așezat la o masă mare, rotundă în biroul lui, iar Hitler ne-a vorbit o jumătate de oră, cu o voce liniștită, monotonă.

În prima parte a discursului său, Hitler a atras atenția asupra dezvoltării armelor noastre și ale inamicului, precum și asupra tacticii care a apărut în legătură cu aceste arme. În acest caz, Hitler a adăugat la discurs numeroase date privind calibrul armelor, gama, grosimea armurii etc. Am remarcat memoria excepțională pe care o avea. Cu toate acestea, problemele ridicate de el, mi se păreau de importanță secundară.

În a doua parte a discursului său, el a atins și evenimentele politice. *"Cooperarea dintre anglo-americieni și ruși nu poate dura, deoarece noțiunile de comunism și capitalism nu sunt compatibile"*, a spus Hitler. Pe baza acestei situații, Hitler, după

Respect pentru oameni și cărți

cum a fost evident din discursul său, spera într-un rezultat favorabil al războiului. După ce și-a terminat discursul, Hitler s-a sculat, a dat mâna cu fiecare dintre noi și a plecat.

Nemulțumit și dezamăgit, am părăsit Berghof-ul. Discuția pe care am avut-o după aceea cu generalul de artilerie Martinek, caracterizează această dispoziție.

Ne-am întrebat de ce a trebuit să fim invitați de pe front la Berchtesgaden. Majoritatea celor decorați se așteptau ca Hitler să folosească această ocazie și să ne întrebe, pe fiecare dintre cei prezenți, despre ce se întâmplă pe front. La urma urmei, aceștia erau ofițeri cu experiență care veniseră direct de pe front. Un comandant autentic ar fi trebuit să trezească interesul față de nevoile și cerințele lor.

"Vezi tu, acum avem o idee despre peretele invizibil care îl înconjoară pe Hitler", au fost cuvintele lui Martinek. "Da, am răspuns, - Hitler nu poate și nu vrea să audă realitatea. De acest

aspect s-a îngrijit camarila lui. Altfel, generalul Schmundt nu ne-ar fi instruit așa de atent, despre ce ar trebui să vorbim în timpul unei întâlniri cu Hitler."

"Din același motiv, a spus Martinek, Hitler nu a mai fost pe front în ultimul an și jumătate, deoarece orice soldat curajos ar fi putut să-i spună lui Hitler că având o asemenea conducere militară, nu vom câștiga niciodată războiul".

Am fost de acord cu afirmațiile lui Martinek și am adăugat: "Sunt dezamăgit de comportamentul lui Hitler. El nu ne-a dat nicio indicație orientativă cum să procedăm în luptele grele pe care urmează să le avem, probabil, chiar și în acest an. Am auzit destul de multe raționamente de la el, dar cu greu pot fi folosite. Cum se va încheia acest lucru?"

În circumstanțe complet diferite, m-am întâlnit cu Hitler un an mai târziu.

Ofensiva rusă, din primăvara anului 1945, pe Oder, a început pe 14 aprilie. Aveam în